TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 14 d.**

„Apeliacinis skundas — Konkurencija — SESV 101 ir 102 straipsniai — Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 — 30 straipsnis — Komisijos sprendimas, kuriuo nustatytas neteisėtas kartelis Europos vandenilio peroksido ir perborato rinkoje — Šio sprendimo nekonfidencialios išplėstos versijos paskelbimas — Prašymo užtikrinti tam tikros informacijos konfidencialumą atmetimas — Bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimai — Sprendimas 2011/695/ES — 8 straipsnis — Konfidencialumas — Profesinės paslapties apsauga — SESV 339 straipsnis — Sąvoka „verslo paslaptys ar kita konfidenciali informacija“ — Prašyme neskirti baudos arba ją sumažinti pateikta informacija — Prašymo užtikrinti konfidencialumą atmetimas — Teisėti lūkesčiai“

Byloje C-162/15 P

dėl 2015 m. balandžio 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Evonik Degussa GmbH, įsteigta Esene (Vokietija), atstovaujama advokatų C. Steinle, C. von Köckritz ir A. Richter,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai G. Meessen, M. Kellerbauer ir F. van Schaik,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz ir E. Regan (pranešėjas), teisėjai E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin ir F. Biltgen,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. liepos 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Apeliaciniame skunde *Evonik Degussa GmbH* prašo panaikinti 2015 m. sausio 28 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Evonik Degussa / Komisija* (T-341/12, EU:T:2015:51; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė 2011 m. spalio 13 d. Komisijos pirmininko sprendimo 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas 8 straipsniu (OL L 275, 2011, p. 29) grindžiamą jos ieškinį dėl 2012 m. gegužės 24 d. Komisijos sprendimo C(2012) 3534 *final* atmesti ieškovės pateiktą prašymą užtikrinti konfidencialumą (byla COMP/F/38.620 – Vandenilio peroksidas ir perboratas) (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 28 straipsnis „Profesinė paslaptis“ išdėstytas taip:

„1. Nepažeidžiant 12 ir 15 straipsnių nuostatų, pagal 17–22 straipsnius surinkta informacija naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta.

2. Nepažeidžiant nuostatų dėl keitimosi informacija ir jos naudojimo, numatytų 11, 12, 14, 15 ir 27 straipsniuose, Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos, jų pareigūnai, tarnautojai ir kiti asmenys, kurių darbą prižiūri šios institucijos, bei kitų valstybių narių institucijų pareigūnai ir valstybės tarnautojai įpareigojami neatskleisti informacijos, kuri buvo gauta ar kuria apsikeista pagal šį reglamentą ir kuriai galioja įpareigojimas užtikrinti profesinį slaptumą. Šis įpareigojimas galioja ir visiems valstybių narių atstovams ir ekspertams, dalyvaujantiems Patariamojo komiteto posėdžiuose, kaip numatyta 14 straipsnyje.“

3 To reglamento 30 straipsnyje „Sprendimų skelbimas“ nustatyta:

„1. Komisija skelbia visus savo sprendimus, priimtus pagal 7–10, 23 ir 24 straipsnius.

2. Skelbiant nurodomi šalių pavadinimai ir pagrindinis sprendimo turinys, įskaitant visas skirtas nuobaudas. Skelbiant atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą apsaugoti verslo paslaptis.“

Sprendimas 2011/695

4 Sprendimo 2011/695 8 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„bylas nagrinėjantis pareigūnas turėtų veikti kaip nepriklausomas arbitras, siekiantis išspręsti klausimus, turinčius įtakos atitinkamų šalių <…> veiksmingam naudojimuisi procesinėmis teisėmis, kai tų klausimų nepavyksta išspręsti bendraujant su už konkurencijos bylų nagrinėjimą atsakingomis Komisijos tarnybomis, kurios privalo užtikrinti tas procesines teises“.

5 Šio sprendimo 9 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimai nagrinėjant konkurencijos bylas turėtų būti suderinti taip, kad nagrinėjant bylą Komisijoje pagal [SESV] 101 ir 102 straipsnius <…> būtų užtikrintas veiksmingas naudojimasis procesinėmis teisėmis, visų pirma teise būti išklausytam“.

6 Remiantis Sprendimo 2011/695 1 straipsnio 1 dalimi, nagrinėti konkurencijos bylas paskirtų pareigūnų įgaliojimai ir pareigos nustatyti šiame sprendime.

7 Šio sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžiamas tokio bylas nagrinėjančio pareigūno vaidmuo; nurodoma, kad jis užtikrina „veiksmingą naudojimąsi procesinėmis teisėmis nagrinėjant konkurencijos bylas Komisijoje [SESV] 101 ir 102 straipsniams įgyvendinti“.

8 To paties sprendimo 8 straipsnyje, kuris išdėstytas jo 4 skyriuje „Galimybė susipažinti su byla, konfidencialumas ir verslo paslaptys“, nustatyta:

„1. Jeigu Komisija ketina atskleisti informaciją, kuri gali būti verslo paslaptis, arba kitą bet kurios įmonės ar asmens konfidencialią informaciją, Konkurencijos generalinis direktoratas raštu praneša tokiai įmonei arba asmeniui apie šį ketinimą ir jo priežastis. Nustatomas terminas, per kurį atitinkama įmonė arba asmuo gali pateikti rašytines pastabas.

2. Jeigu susijusi įmonė arba asmuo prieštarauja informacijos atskleidimui, tokia įmonė arba asmuo gali kreiptis į bylas nagrinėjantį pareigūną. Jeigu bylas nagrinėjantis pareigūnas nusprendžia, kad informacija gali būti atskleista, nes ji nėra verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija, arba esama viršesnio intereso ją atskleisti, tokia išvada pateikiama motyvuotame sprendime, apie kurį pranešama susijusiai įmonei arba asmeniui. Sprendime nurodoma data, po kurios informacija bus atskleista. Ši data neturi būti ankstesnė nei savaitė nuo pranešimo dienos.

3. 1 ir 2 dalys *mutatis mutandis* taikomos informacijos atskleidimui ją paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001

9 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 1 sk., 3 t., p. 331) 4 straipsnio 2, 3 ir 7 dalyse nustatyta:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys yra taikomos tiktai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimtys gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimtys galioja dėl privatumo ar komercinių interesų, taip pat slapto pobūdžio dokumentų atveju, išimtys, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui.“

2002 m. Komisijos pranešimas apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju

10 Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155; toliau – 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo) 4 punkte nustatyta:

„Komisija apsvarstė, kad [Sąjungai] naudinga palankiai elgtis su įmonėmis, kurios su ja bendradarbiauja. Vartotojų ir piliečių interesai aptikti slaptus kartelius ir juos nubausti yra svarbesni už siekimą nubausti tas įmones, kurios įgalina Komisiją aptikti tokią praktiką ir užkirsti jai kelią.“

11 To pranešimo 6 punkte nustatyta:

„Komisija mano, kad įmonės bendradarbiavimas, nustatant kartelį, turi didžiulę reikšmę. Esminė informacija, leidžianti pradėti tyrimą arba nustatyti pažeidimą, gali būti pagrindas minėtą įmonę atleisti nuo bet kokių baudų, jeigu įvykdomi tam tikri papildomi reikalavimai.“

12 Pagal 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 21 punktą:

„Kad įmonei būtų sumažinta bauda, ji privalo Komisijai pateikti įrodymus, kurie turėtų ženklią papildomąją vertę Komisijos turimų įrodymų apie įtariamą pažeidimą atžvilgiu, ir nutraukti savo neteisėtą veiklą ne vėliau kaip įrodymų pateikimo metu.“

13 Šio pranešimo 29 punktas suformuluotas taip:

„Komisija supranta, kad šis pranešimas sukurs teisėtus lūkesčius, kuriais įmonės, atskleisdamos apie kartelių egzistavimą Komisijai, gali pasikliauti.“

14 Šio pranešimo 31–33 punktuose nustatyta:

„31. Remiantis Komisijos praktika, faktas, kad įmonė bendradarbiavo su Komisija per administracinių procedūrų laikotarpį, pažymimas bet kokiame sprendime, ir taip paaiškinama, kodėl suteiktas atleidimas nuo baudos arba kodėl sumažinta bauda. Faktas, kad įmonė atleista nuo baudos arba kad bauda sumažinta, neapsaugo įmonės nuo civilinės teisės pasekmių dėl dalyvavimo [SESV 101] straipsnio pažeidime.

32. Komisija mano, kad paprastai dokumentų, gautų šio pranešimo kontekste, atskleidimas bet kuriuo metu pakenkia tyrimų apsaugai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento [Nr. 1049/2001] 4 straipsnio 2 dalyje.

33. Bet koks raštiškas pareiškimas, padarytas *vis-à-vis* Komisijoje ryšium su šiuo pranešimu, yra Komisijos bylos dalis. Jo negalima atskleisti ar panaudoti kitiems tikslams, išskyrus [SESV 101] straipsnio vykdymą.“

2006 m. Komisijos pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose

15 Komisijos pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17; toliau – 2006 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo) 40 punkte nustatyta:

„Komisija laikosi nuomonės, kad paprastai dokumentų ir rašytinių ar įrašytų pareiškimų, gautų šio pranešimo kontekste, atskleidimas visuomenei pakenktų tam tikriems vešiesiems ar privatiems interesams, pavyzdžiui, inspekcijų ir tyrimų apsaugai, kaip apibrėžta Reglamento [Nr. 1049/2001] 4 straipsnyje, netgi po to, kai buvo priimtas sprendimas.“

Faktinės bylos aplinkybės

16 Skundžiamo sprendimo 1–13 punktuose nurodytas faktines aplinkybes galima trumpai apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

17 2006 m. gegužės 3 d. Europos Komisija priėmė Sprendimą C(2006) 1766 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį taikymo *Akzo Nobel NV*, *Akzo Nobel Chemicals Holding AB*, Eka *Chemicals AB*, *Degussa AG*, *Edison SpA*, *FMC Corporation*, *FMC Foret SA*, *Kemira OYJ*, *L'Air Liquide SA*, *Chemoxal SA*, *Snia SpA*, *Caffaro Srl*, *Solvay SA/NV*, *Solvay Solexis SpA*, *Total SA*, *Elf Aquitaine SA* ir *Arkema SA* (byla COMP/F/38.620 – Vandenilio peroksidas ir perboratas) (toliau – Sprendimas *VPP*); jo santrauka paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL L 353, 2006, p. 54).

18 Sprendime *VPP* Komisija, be kita ko, konstatavo, kad *Degussa AG*, kuri tapo *Evonik Degussa*, kartu su šešiolika kitų bendrovių, veikiančių vandenilio peroksido ir perborato rinkoje, dalyvavo darant EB 81 straipsnio pažeidimą Europos ekonominės erdvės (EEE) teritorijoje. Kadangi apeliantė buvo pirmoji bendrovė, 2002 m. gruodžio mėn. užmezgusi kontaktą su Komisija pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, taip pat visiškai bendradarbiavusi ir pateikusi Komisijai visą turimą informaciją apie pažeidimą, ji buvo visiškai atleista nuo baudos.

19 2007 m. Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato (GD) interneto svetainėje buvo paskelbta pirmoji nekonfidenciali Sprendimo *VPP* versija.

20 Apeliantei skirtame 2011 m. lapkričio 28 d. laiške Komisija ją informavo apie ketinimą paskelbti naują nekonfidencialią išsamesnę Sprendimo *VPP* versiją (toliau – išplėsta Sprendimo *VPP* versija), kurioje būtų pateiktas visas to sprendimo turinys, išskyrus konfidencialią informaciją. Taigi Komisija paprašė apeliantės nurodyti, kurios Sprendime *VPP* pateikiamos informacijos konfidencialumą ji ketina prašyti užtikrinti.

21 Nusprendusi, kad šioje išplėstoje Sprendimo *VPP* versijoje yra konfidencialios informacijos ar verslo paslapčių, apeliantė 2011 m. gruodžio 23 d. raštu informavo Komisiją, kad nepritaria numatomam paskelbimui. Grįsdama šį nepritarimą ji konkrečiai teigė, kad šioje versijoje yra daug informacijos, kurią ji perdavė Komisijai pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, taip pat įvairių jos darbuotojų pavardžių ir nuorodų apie jos komercinius ryšius. Pasak apeliantės, numatomoje paskelbti versijoje, be kita ko, nesilaikoma teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų, o pati ši versija daro žalos su tyrimu susijusiai Komisijos veiklai.

22 2012 m. kovo 15 d. raštu Komisija informavo apeliantę, kad sutinka iš paskelbti skirtos išplėstos Sprendimo *VPP* versijos pašalinti visą informaciją, kuria remiantis galima tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo pateiktos informacijos šaltinį ir ieškovės darbuotojų pavardes. Tačiau Komisija nusprendė, kad nėra pagrindo užtikrinti kitos informacijos, kurią nurodė ieškovė, konfidencialumą (toliau – ginčijama informacija).

23 Pasinaudodama Sprendime 2011/695 numatyta galimybe, apeliantė kreipėsi į bylas nagrinėjantį pareigūną, kad jis iš išplėstos Sprendimo *VPP* versijos pašalintų visą jos pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo pateiktą informaciją.

24 Ginčijamu sprendimu bylas nagrinėjantis pareigūnas Komisijos vardu atmetė apeliantės prašymus užtikrinti konfidencialumą.

25 Bylas nagrinėjantis pareigūnas visų pirma nurodė savo įgaliojimų apimtį ir paaiškino, kad jais remdamasis jis gali tik išnagrinėti, ar informacija turi būti laikoma konfidencialia, o ne ištaisyti, kaip įtariama, Komisijos padarytą ieškovės teisėtų lūkesčių pažeidimą.

26 Jis, be kita ko, pažymėjo, kad apeliantė prieštaravo naujos išplėstos Sprendimo *VPP* versijos paskelbimui dėl vienintelės priežasties – toje versijoje buvo informacijos, pateiktos pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, ir šios informacijos atskleidimas trečiosioms šalims gali jai padaryti žalos nagrinėjant nacionaliniuose teismuose iškeltus ieškinius dėl žalos atlyginimo. Tačiau, pasak bylas nagrinėjančio pareigūno, Komisija turi plačią diskreciją nuspręsti skelbti daugiau nei savo sprendimų esmę. Be to, nuorodos į administracinėje byloje esančius dokumentus savaime nelaikomos verslo paslaptimi ar kitokia konfidencialia informacija.

27 Bylas nagrinėjančio pareigūno teigimu, apeliantė neįrodė, kad informacijos, kurią ji pateikė Komisijai siekdama pasinaudoti 2002 m. pranešime dėl bendradarbiavimo reglamentuojama atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo sistema, paskelbimas gali jai padaryti didelę žalą. Įmonės, kuriai Komisija skyrė baudą už konkurencijos teisės pažeidimus, interesas, kad jai inkriminuojamo pažeidimo aplinkybės nebūtų paviešintos, bet kuriuo atveju nevertas jokios ypatingos apsaugos. Šiuo klausimu bylas nagrinėjantis pareigūnas priminė, kad ieškiniai dėl žalos atlyginimo yra Europos Sąjungos konkurencijos politikos srities sudedamoji dalis ir kad todėl apeliantė negali remtis teisėtu interesu būti apsaugota nuo pavojaus, kad jai bus pareikšta tokių ieškinių dėl jos dalyvavimo darant Sprendime *VPP* išnagrinėtą pažeidimą.

28 Bylas nagrinėjantis pareigūnas taip pat nusprendė, jog neturi kompetencijos atsakyti į ieškovės argumentą, kad informacijos, kurią ji pateikė Komisijai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, atskleidimas trečiosioms šalims gali padaryti žalos tai programai, nes šis klausimas viršija jo įgaliojimų ribas. Šiuo klausimu jis priminė, kad, remiantis jurisprudencija, tik Komisija turi teisę vertinti, kokios faktinės ir istorinės aplinkybės, kuriomis buvo vykdytas inkriminuojamas pažeidimas, turi būti paskelbtos viešai, jei tik nebus atskleista konfidenciali informacija.

29 Galiausiai bylas nagrinėjantis pareigūnas pažymėjo, kad dėl to, jog pagal Sprendimo 2011/695 8 straipsnį jam suteikti įgaliojimai tik vertinti, kiek informacija susijusi su profesine paslaptimi ir ar turi būti užtikrintas jos konfidencialumas kitu pagrindu, jis neturi kompetencijos priimti sprendimo dėl apeliantės argumento, kad informacijos, pateiktos pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, atskleidimas gali lemti nepagrįstai skirtingą požiūrį, palyginti su kitais asmenimis, dariusiais pažeidimą, už kurį Sprendimu *VPP* skirta sankcija.

Skundžiamas sprendimas

30 2012 m. rugpjūčio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai apeliantė pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

31 Ieškiniui pagrįsti apeliantė pateikė penkis pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu, antrasis – su ginčijamo sprendimo nemotyvavimu, trečiasis – su profesinės paslapties ir informacijos, kurią Komisija numato skelbti, konfidencialumo pažeidimu, ketvirtasis – su teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu ir penktasis – su Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnyje įtvirtino paskirties

principo, Komisijos pranešimo dėl teisės susipažinti su Komisijos dokumentais bylose pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius 48 punkto, EEE susitarimo 53, 54 ir 57 straipsnių ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 (OL C 325, 2005, p. 7) pažeidimu.

32 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas šį ieškinį atmetė kaip nepagrįstą.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

33 Apeliaciniu skundu apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

34 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

35 Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia tris pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu, antrasis – su SESV 339 straipsnio, Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies, 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnio ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsnio pažeidimu ir trečiasis – su teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

36 Pirmąjį pagrindą iš esmės galima suskirstyti į dvi dalis, kurios susijusios, pirma, su tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į bylas nagrinėjančiam pareigūnui suteiktą kompetenciją spręsti dėl informacijos paskelbimo pagal Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 ir 3 dalis, ir, antra, su tuo, kad Bendrasis Teismas atmetė apeliantės kaltinimą, susijusį su faktinių aplinkybių ir ginčijamo sprendimo iškraipymu.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

37 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad skundžiamo sprendimo 42–44 punktuose šis padarė teisės klaidą nuspręsdamas, jog bylas nagrinėjantis pareigūnas neturėjo kompetencijos išnagrinėti jos argumentų, susijusių su tuo, kad išplėstos Sprendimo *VPP* versijos paskelbimas gali pažeisti teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principus.

38 Komisija prašo atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį ir teigia, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas neturėjo kompetencijos nagrinėti tokių argumentų, nes šių principų konkretus tikslas nėra apsaugoti informacijos arba dokumentų konfidencialumą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

39 Remiantis Sprendimo 2011/695 1 straipsnio 1 dalimi, nagrinėti konkurencijos bylas paskirto pareigūno įgaliojimai ir pareigos nustatyti šiame sprendime

40 Remiantis minėto sprendimo 1 straipsnio 2 dalimi, išaiškinta to paties sprendimo 9 konstatuojamojoje dalyje, bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimai turi būti apibrėžti taip, kad per visą procedūrą Komisijoje būtų užtikrintas veiksmingas naudojimasis procesinėmis teisėmis ir, be kita ko, teise būti išklausytam.

41 Šiuo klausimu remiantis Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 1 dalimi darytina išvada, kad jeigu Komisija ketina atskleisti informaciją, kuri gali būti verslo paslaptis, arba kitą įmonės ar asmens konfidencialią informaciją, ši įmonė ar asmuo raštu informuojami apie tokį ketinimą ir nustatomas terminas, per kurį suinteresuotoji įmonė ar asmuo gali pateikti pastabas raštu.

42 Tada suinteresuotasis asmuo, remdamasis šio sprendimo 8 straipsnio 2 dalimi, gali, jeigu mano, kad informacija gali būti verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija, prieštarauti jos paskelbimui ir kreiptis į bylas nagrinėjantį pareigūną. Jeigu pastarasis mano, kad nagrinėjamą informaciją galima atskleisti, nes ji nėra verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija, ar kad esama viršesnio intereso ją atskleisti, jis privalo priimti motyvuotą sprendimą ir nustato terminą, kuriam pasibaigus informacija bus atskleista, ir šis terminas negali būti trumpesnis nei viena savaitė nuo pranešimo datos.

43 Galiausiai minėto sprendimo 8 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šios nuostatos *mutatis mutandis* taikomos informacijos atskleidimui, kai ji skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

44 Taigi to paties sprendimo 8 straipsniu siekiama, kaip skundžiamo sprendimo 41 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, įgyvendinti apsaugos, pagal Sąjungos teisę suteikiamos informacijai, su kuria Komisija susipažino vykdydama konkurencijos taisyklių taikymo procedūras ir kuri dabar įtvirtinta Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalyje, procedūrą.

45 Konkrečiai Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 dalies tikslas – nurodyti priežastis, kurios leidžia bylas nagrinėjančiam pareigūnui nuspręsti, kad informacija, kurios konfidencialumą prašo užtikrinti suinteresuotasis asmuo, gali būti atskleista. Tiesa, remiantis šia nuostata darytina išvada, kad minėtas bylas nagrinėjantis pareigūnas gali nuspręsti, kad informacija gali būti atskleista, kai iš tiesų ji nėra verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija arba esama viršesnio intereso ją atskleisti.

46 Vis dėlto, nors šioje nuostatoje nurodytos priežastys, kurios leidžia bylas nagrinėjančiam pareigūnui nuspręsti, kad jis mano, jog informacija gali būti atskleista, toje pačioje nuostatoje, atvirkščiai, neribojami Sąjungos teisės normomis ar principais grindžiami motyvai, kuriais suinteresuotasis asmuo gali remtis prieštaraudamas numatomam paskelbimui.

47 Šiuo atveju apeliantė Bendrajame Teisme iš esmės tvirtino, kad teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų laikymasis yra teisėtas motyvas, kuriuo galima pagrįsti tai, kad ginčijamai informacijai taikoma Sąjungos teisės apsauga nuo atskleidimo ir kad bylas nagrinėjantis pareigūnas, nepriimdamas sprendimo dėl šiais principais grindžiamų prieštaravimų, padarė teisės klaidą.

48 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 33 punkte visų pirma konstatavo, kad priimdamas sprendimą pagal Sprendimo 2011/695 8 straipsnį bylas nagrinėjantis pareigūnas privalo ne tik išnagrinėti, ar jam pateiktoje nagrinėti sprendimo, kuriuo skiriama sankcija už SESV 101 straipsnio pažeidimą, versijoje yra verslo paslapčių ar kitos konfidencialios informacijos, kuriai taikoma panaši apsauga, bet ir patikrinti, ar šioje versijoje yra kitos informacijos, kuri negali būti atskleista visuomenei dėl konkrečiai tą informaciją saugančių Sąjungos teisės normų arba dėl to, kad ta informacija susijusi su duomenimis, kuriems dėl jų pobūdžio taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį.

49 Paskui Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 42 ir 43 punktuose iš esmės nusprendė, kad teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principai, kuriais apeliantė remiasi, kreipdamasi į bylas nagrinėjantį pareigūną, nėra normos, būtent skirtos tokiai informacijai, kokią apeliantė pateikė Komisijai siekdama atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo, nuo atskleidimo visuomenei apsaugoti, ir kad todėl šie principai savaime netaikomi Sąjungos teisėje numatytai informacijos, kuri Komisijai tapo žinoma per SESV 101 straipsnio taikymo procedūras, apsaugai.

50 Todėl skundžiamo sprendimo 43 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šie principai nepatenka į užduoties, kurią bylą nagrinėjančiam pareigūnui pavesta atlikti pagal Sprendimo 2011/695 8 straipsnį, ribas.

51 Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 44 punkte, Sprendimo 2011/695 8 straipsniu siekiama įgyvendinti Sąjungos teisėje numatytos informacijos, su kuria Komisija susipažino vykdydama konkurencijos taisyklių taikymo procedūras, apsaugos procedūrą. Ši apsauga turi būti suprantama kaip susijusi su bet kokia priežastimi, galinčia pagrįsti aptariamos informacijos konfidencialumo apsaugą.

52 Šis aiškinimas grindžiamas, viena vertus, Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu, kuriame, bet kitų apribojimų, nustatyta, kad tuo atveju, kai suinteresuotoji įmonė ar asmuo nesutinka, kad informacija būtų atskleista, jie gali kreiptis į bylas nagrinėjantį pareigūną.

53 Kita vertus, veiksmingo naudojimosi procesinėms teisėms užtikrinimas prieštarautų bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimų tikslui, nustatytam Sprendimo 2011/695 1 straipsnio 2 dalyje bei 9 konstatuojamojoje dalyje, jeigu šis pareigūnas galėtų išreikšti nuomonę tik dėl dalies motyvų, galinčių prieštarauti tam tikros informacijos atskleidimui.

54 Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 dalies apimtis būtų gerokai susiaurinta, jeigu ši nuostata turėtų būti aiškinama taip, kad ja remiantis bylas nagrinėjančiam pareigūnui leidžiama, kaip skundžiamo sprendimo 42 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, atsižvelgti tik į normas, kuriomis konkrečiai siekiama apsaugoti informaciją nuo atskleidimo visuomenei ir kurios išdėstytos 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) arba Reglamente Nr. 1049/2001.

55 Tuo remiantis darytina išvada, kad susiaurinti tokios informacijos, kokią apeliantė pateikė Komisijai, siekdama atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo, atskleidimą gali ne tik motyvai, susiję vien su normomis, kuriomis siekiama konkrečiai apsaugoti šią informaciją nuo atskleidimo visuomenei, ir kad dėl to bylas nagrinėjantis pareigūnas turi išnagrinėti bet kokius prieštaravimus, grindžiamus su Sąjungos teisės normomis ar principais susijusiu motyvu, kuriuo suinteresuotasis asmuo remiasi reikalaudamas užtikrinti aptariamos informacijos konfidencialumą.

56 Todėl skundžiamo sprendimo 44 punkte nuspręsdamas, kad šioje byloje bylas nagrinėjantis pareigūnas pagrįstai atsisakė kompetencijos atsakyti į prieštaravimus dėl numatomo paskelbimo, kuriuos ieškovė pateikė remdamasi teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principų paisymu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

57 Todėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmai daliai reikia pritarti, o antros jo dalies nagrinėti nebereikia.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su SESV 339 straipsnio, Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies, EŽTK 8 straipsnio ir Chartijos 7 straipsnio pažeidimu

58 Antrojo pagrindo keturiose dalyse apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad ginčijama informacija nėra nei konfidenciali, nei saugotina nuo galimo paskelbimo dėl kitų priežasčių nei jos konfidencialumas.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

59 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 84–86 ir 162 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog ginčijama informacija neteko konfidencialumo tik dėl to, kad ji yra senesnė nei penkerių metų. Pasak apeliantės, ši informacija yra esminiai duomenys apie jos komercinę padėtį, nes, kaip, be kita ko, pažymėjo Bendrasis Teismas, jų paskelbimas galėtų jai padaryti didelę žalą.

60 Skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrojo Teismo minima jurisprudencija, kuria jis rėmėsi šiam konstatavimui pagrįsti, negali būti taikoma šioje byloje, nes ši jurisprudencija susijusi ne su prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusių asmenų pateiktos informacijos paskelbimu internete, o su slaptos ar konfidencialios informacijos, susijusios su kitomis Sąjungos teismuose nagrinėjamų bylų šalimis, atskleidimu.

61 Be to, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalimi darytina išvada, kad ekonominiai interesai gali būti kliūtis skelbti informaciją net po 30 metų.

62 Galiausiai, jei būtų pritarta prielaidai, kad atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančių asmenų pateiktos informacijos konfidencialumas išnyksta praėjus penkeriems metams, būtų panaikinta šių asmenų duotų parodymų apsauga, nes Komisijos procedūros dėl kartelių paprastai trunka ilgiau nei penkerius metus.

63 Komisija prašo atmesti apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį.

– Teisingumo Teismo vertinimas

64 Pirma, dėl argumentų, kuriais apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad dėl atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo pateiktos informacijos paskelbimui taikė šiomis aplinkybėmis netaikytiną normą, reikia pažymėti, kad buvusi slapta ar konfidenciali, tačiau senesnė nei penkerių metų informacija dėl prabėgusio laiko iš principo privalo būti laikoma istorine ir dėl šios aplinkybės praradusia slaptumą ar konfidencialumą, nebent išimtinai šalis, kuri remiasi šiuo slaptumu ar konfidencialumu, įrodo, kad, nepaisant senumo, ši informacija tebėra laikoma esminiais duomenimis apie jos arba trečiųjų suinteresuotųjų šalių komercinę padėtį. Šie argumentai, kurie veda prie nuginčijamos prezumpcijos, tinkami tiek prašymų užtikrinti į bylą Sąjungos teismuose įstojusių šalių konfidencialumą atveju, tiek prašymų užtikrinti konfidencialumą, kai Komisija ketina paskelbti sprendimą, kuriuo konstatuojamas konkurencijos teisės pažeidimas, atveju.

65 Šioje byloje, skundžiamo sprendimo 84 punkte išdėstęs šią taisyklę, to paties sprendimo 85 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad visa ginčijama informacija yra senesnė nei penkerių metų ir kad dauguma tos informacijos buvo senesnė nei dešimties metų, o apeliantė nepateikė jokių konkrečių argumentų siekdama įrodyti, jog ta informacija, nepaisant senumo, tebėra laikoma esminiais duomenimis apie jos arba trečiųjų suinteresuotųjų šalių komercinę padėtį. Apeliantė tik pažymėjo, kad daugelyje išplėstos Sprendimo *VPP* versijos ištraukų, kuriose aprašomi pažeidimą sudarantys faktai, pateikta informacijos apie jos verslo ryšius ir kainų politiką.

66 Galiausiai skundžiamo sprendimo 86 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad net jeigu tam tikra ginčijama informacija kažkada galėjo būti verslo paslaptis, bet kuriuo atveju ta informacija turi būti laikoma istorine. Be to, apeliantė neįrodė, kodėl turėtų būti pagrįsta išimties tvarka tai informacijai taikyti šiuo tikslu Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalimi suteikiamą apsaugą.

67 Tuo remiantis darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 84–86 punktuose išdėstytuose Bendrojo Teismo argumentuose nėra jokios teisės klaidos.

68 Antra, reikia konstatuoti, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantė nurodo prieštaravimą tarp skundžiamo sprendimo 85 punkte pateikto aptariamos informacijos konfidencialumo vertinimo dėl jos istorinio pobūdžio ir to paties sprendimo 105 punkte pateikto vertinimo, kad šios informacijos paskelbimas gali jai padaryti didelę žalą.

69 Šiuo atveju vis dėlto reikia pažymėti, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tiesų, šio sprendimo 85 punkte Bendrasis Teismas tik konstatavo, jog ginčijama informacija yra istorinė, kad atmestų apeliantės prašymą suteikti apsaugą šiai informacijai, tarsi ji būtų verslo paslaptis ar konfidenciali komercinė informacija, o to paties sprendimo 105 punkte išdėstytas Bendrojo Teismo teiginys, kad ginčijamos informacijos atskleidimas ieškovei padarytų didelę žalą, pateiktas nagrinėjant antrąją iš trijų sąlygų, taikomų informacijos, kuri šioje byloje Komisijai pateikta pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, konfidencialumo apsaugai.

70 Trečia, apeliantės argumentas, kad Bendrasis Teismas pritarė bendrajai prezumpcijai, kad po penkerių metų prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusių asmenų pateikta informacija netenka konfidencialumo, t. y. prezumpcijai, kuri panaikina pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą duotų parodymų apsaugą, suformuluotas ir vėl remiantis klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Kaip išvados 136–139 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, tokiuose argumentuose neatsižvelgiama į tai, kad skundžiamo sprendimo 84–86 punktuose Bendrasis Teismas šią prezumpciją taikė tik tam, kad atmestų apeliantės argumentą, kad numatomame paskelbti tekste buvo neskelbtinos komercinės informacijos ir kad dėl tos priežasties šios prezumpcijos taikymas neturėjo įtakos skundžiamo sprendimo 88–122 punktuose Bendrojo Teismo pateiktam apeliantės atskiro kaltinimo, susijusio su tuo, kad ginčijama informacija pateikta prašyme atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, tyrimui. Todėl šie argumentai taip pat turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti antrojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

72 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantė teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 92 ir 93 punktuose Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Reglamento Nr. 1049/2001 apimtį ir juo susijusią jurisprudenciją. 2014 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo sprendime *Komisija / EnBW* (C-365/12 P, EU:C:2014:112) išplėtota bendroji prezumpcija, kad kyla pavojus Komisijos tyrimo tikslui ir kartelio tyrimo procedūros šalių komerciniams interesams, taip pat turi būti taikoma atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančių asmenų duotų parodymų ištraukų paskelbimui skelbiant nekonfidencialias Komisijos sprendimų versijas.

73 Antra, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 93 ir 117 punktuose išdėstytuose konstatavimuose yra teisės klaida, nes tuose punktuose Bendrasis Teismas atskyrė atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančių asmenų pateiktų dokumentų paskelbimą, kuris iš principo yra neteisėtas, nuo iš šių dokumentų paimtos informacijos, kaip antai minėtų asmenų duotų parodymų ištraukų, paskelbimo, kuris yra teisėtas.

74 Trečia, apeliantė teigia, kad ginčijamos informacijos paskelbimas prieštarauja atitinkamai 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 32 punkte ir 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 40 punkte Komisijos suteiktoms garantijoms.

75 Ketvirta, apeliantė teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 119 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, ji, kaip atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašantis asmuo, įrodė, kad turi atskirą ir konkretų interesą, kad būtų apsaugotas atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos veiksmingumas.

76 Komisija prašo atmesti apeliacinio skundo antrojo pagrindo antrą dalį.

– Teisingumo Teismo vertinimas

77 Pirma, kalbant apie apeliantės argumentą dėl jurisprudencijoje nustatytų taisyklių, susiaurinančių sąlygas, kuriomis Komisija, vadovaudamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, gali tretiesiems asmenims atskleisti administracinėje byloje dėl procedūros pagal SESV 101 ir 102 straipsnius esančius dokumentus, reikia iš karto pažymėti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 netaikytinas šioje byloje, kuri susijusi su informacijos paskelbimu Komisijos sprendime, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas. Todėl kyla klausimas, ar, nepaisant to, kad šis reglamentas šioje byloje netaikytinas, vis dėlto reikia sprendimų dėl SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimų paskelbimui taikyti remiantis tuo reglamentu suformuotą jurisprudenciją, kurioje Teisingumo Teismas pripažino, kad egzistuoja bendra prezumpcija, kuria galima pagrįsti atsisakymą atskleisti dokumentus, esančius byloje dėl SESV 101 straipsnio taikymo (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 92 ir 93 punktus).

78 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nekonfidencialios sprendimo, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas, versijos paskelbimas numatytas Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnyje. Ši nuostata atitinka argumentus dėl Sąjungos konkurencijos teisės taikymo veiksmingumo, nes, be kita ko, toks paskelbimas leidžia suteikti paramą nukentėjusiems nuo SESV 101 straipsnio pažeidimo nagrinėjant šių pažeidimų autoriams jų pareikštus ieškinius dėl žalos atlyginimo. Vis dėlto šie skirtingi interesai turi būti derinami su teisių apsauga, kurią suteikia Sąjungos teisė, kaip antai būtent suinteresuotosioms įmonėms suteiktos teisės į profesinės paslapties arba į verslo paslapčių apsauga arba fiziniams asmenims suteiktos teisės į asmens duomenų apsauga.

79 Atsižvelgiant į šiuos skirtumus tarp trečiųjų asmenų galimybės susipažinti su Komisijos byla tvarkos ir sprendimų dėl pažeidimų paskelbimo tvarkos, jurisprudencija dėl Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimo, kuria apeliantė remiasi, negali būti taikoma sprendimų dėl pažeidimų paskelbimui.

80 Antra, apeliantė teigia, kad ginčijamos informacijos paskelbimas apima informacijos, susijusios su atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančio asmens duotais parodymais, paskelbimą. Jos teigimu, toks paskelbimas reiškia, kad bus paviešintos „pažodinės citatos“ ir „ištraukos“ iš šių parodymų, o tai neleistina.

81 Šiuo klausimu neginčytina, kaip nurodė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 5 ir 6 punktuose, kad pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą apeliantė pateikė Komisijai daug informacijos, siekdama visiško atleidimo nuo baudos. 2012 m. kovo 15 d. raštu Komisija sutiko iš numatomos paskelbti nekonfidencialios išsamesnės Sprendimo *VPP* versijos pašalinti informaciją, kuria remiantis galima tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo pateiktos informacijos šaltinį ir apeliantės darbuotojų pavardes.

82 Bendrajame Teisme apeliantė teigė, kaip galima tvirtinti remiantis skundžiamo sprendimo 88 punktu, kad turi būti užtikrintas ginčijamos informacijos konfidencialumas tik dėl to, kad ji tą informaciją savanoriškai pateikė Komisijai siekdama pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa.

83 Atsakydamas į šį argumentą, Bendrasis Teismas būtent skundžiamo sprendimo 93 punkte nusprendė, kad nors turėjo būti paskelbta informacija apie pažeidimą sudarančias faktines aplinkybes, kurios nebuvo nurodytos 2007 m. paskelbtoje nekonfidencialioje Sprendimo *VPP* versijoje, tai nereiškė, kad tretiesiems asmenims buvo perduoti apeliantės suformuluoti ir Komisijai pateikti prašymai atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, protokolai, kuriuose užfiksuoti apeliantės žodiniai parodymai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, ar net dokumentai, kuriuos ši savanoriškai pateikė Komisijai per tyrimą.

84 Galiausiai skundžiamo sprendimo 139 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad Komisija nusprendė iš išplėstos Sprendimo *VPP* versijos pašalinti visą informaciją, kuria remiantis galima tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti informacijos, kurią apeliantė jai suteikė norėdama pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, šaltinį.

85 Iš šių atskirų skundžiamo sprendimo ištraukų matyti, kad Bendrajame Teisme apeliantės išplėtoti argumentai dėl ginčijamos informacijos konfidencialumo apskritai buvo susiję su visa šia informacija, nes ji buvo savanoriškai pateikta Komisijai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą. Remiantis tomis pačiomis ištraukomis darytina išvada, kad Bendrasis Teismas niekada netvirtino, kad paskelbdama išplėstą Sprendimo *VPP* versiją Komisija turi teisę paskelbti pažodines citatas iš apeliantės parodymų, duotų siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo.

86 Tokiomis aplinkybėmis antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantės išdėstyti argumentai, kad Bendrasis Teismas sutiko, jog Komisija skelbtų išplėstą Sprendimo *VPP* versiją, kurioje yra pažodinių citatų iš apeliantės parodymų, duotų siekiant, kad Komisija jai taikytų atleidimą nuo baudos ar jos sumažinimą, grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu ir turi būti atmesti.

87 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad informacijos ištraukų iš dokumentų, kuriuos įmonė Komisijai pateikė grįsdama parodymus, duotus siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo, paskelbimas pažodinių citatų forma skiriasi nuo pačių parodymų pažodinių citatų paskelbimo. Pirmuoju atveju nurodytas citatas leidžiama paskelbti su sąlyga, kad užtikrinama būtent verslo paslaptims, profesinei paslapčiai ar kitai konfidencialiai informacijai taikoma apsauga, o antruoju atveju nurodomų citatų paskelbti jokiu atveju neleidžiama.

88 Trečia, apeliantė teigia, kad Komisija neturi teisės skelbti ginčijamos informacijos, paimtos iš jos parodymų, duotų siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo, nes toks paskelbimas prieštarautų 2002 ir 2006 m. pranešimuose dėl bendradarbiavimo Komisijos suteiktoms garantijoms ir keltų pavojų atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programai.

89 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, remiantis 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo, kuris galiojo tuo metu, kai apeliantė pateikė prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, 3–7 punktais, darytina išvada, kad vienintelis šio pranešimo tikslas yra nustatyti sąlygas, kuriomis arba įmonė gali būti atleista nuo baudos, arba ta bauda gali būti sumažinta.

90 Taigi šio pranešimo 4 punkte nurodyta, kad Sąjungai naudinga palankiai elgtis su įmonėmis, kurios su ja bendradarbiauja. Be to, šio pranešimo 6 punkte pažymėta, kad esminė informacija, leidžianti pradėti tyrimą, gali būti pagrindas atleisti nuo baudos įmonę, kuri pateikė tokį prašymą.

91 Beje, 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8–27 punktuose išdėstytos normos susijusios išimtinai su baudos skyrimu ir jos dydžio nustatymu.

92 Tokį aiškinimą akivaizdžiai patvirtina šio pranešimo pavadinimas ir jo 31 punktas, kuriame nustatyta, jog faktas, kad įmonė atleista nuo baudos arba kad bauda sumažinta, neapsaugo įmonės nuo padarinių pagal civilinę teisę dėl dalyvavimo darant SESV 101 straipsnio pažeidimą.

93 Dėl Komisijos taikomo atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programoje dalyvaujančios įmonės pateiktos informacijos tvarkymo reikia pripažinti, kad šio pranešimo 29 punkte Komisija pripažįsta, kad suvokia, jog pats pranešimas suteikia teisėtų lūkesčių, kuriais remsis įmonės, pageidaujančios ją informuoti apie egzistuojantį kartelį.

94 Šiuo klausimu 2002 m. pranešime dėl bendradarbiavimo numatyta, pirma, jo 32 punkte, kad apskritai dokumentų, gautų pagal šį pranešimą, atskleidimas bet kuriuo momentu pakenktų inspekcijų ir tyrimo veiklos tikslams, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, ir, antra, jo 33 punkte, kad visi jai duoti parodymai raštu pagal minėtą pranešimą yra sudedamoji jos bylos dalis ir gali būti atskleisti ar naudojami tik SESV 101 straipsnio taikymo tikslais.

95 Būtent turėdama tikslą apsaugoti parodymus, duotus siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo, Komisija priėmė 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo ir jame nusistatė taisykles dėl pagal šį pranešimą gautų raštu duotų parodymų, kurių atskleidimas apskritai Komisijos laikomas kaip kenkiantis inspekcijų ir tyrimo veiklos tikslams, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį ir kaip nurodyta šio pranešimo 32 ir 33 punktuose.

96 Vis dėlto šiomis taisyklėmis Komisijai nedraudžiama ir nesiekiama drausti skelbti pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą jai pateiktos informacijos apie SESV 101 straipsnio pažeidimo sudedamąsias dalis, kuriai netaikoma apsauga nuo paskelbimo kitu pagrindu.

97 Todėl vienintelė apsauga, kurios gali tikėtis per procedūrą dėl SESV 101 straipsnio taikymo su Komisija bendradarbiavusi įmonė, yra apsauga, susijusi, pirma, su atleidimu nuo baudos ar jos sumažinimu už Komisijai pateiktus įtariamo pažeidimo įrodymus, suteikiančius reikšmingą pridėtinę vertę, palyginti su jos jau turima medžiaga, ir, antra, su tuo, kad Komisija neatskleis pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo gautų dokumentų ir parodymų raštu.

98 Tad, priešingai, nei teigia apeliantė, numatomas paskelbimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnį paisant profesinės paslapties nedaro žalos apsaugai, kurios tikisi apeliantė pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, nes, kaip konstatuota ankstesniame punkte, tokia apsauga gali būti taikoma tik baudos nustatymui ir minėtame pranešime konkrečiai nurodytų dokumentų ir parodymų tvarkymui.

99 Tuo remiantis darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 93 ir 117 punktuose Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos analizuodamas pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą apeliantės Komisijai pateiktos informacijos tvarkymą. Taigi apeliantės argumentai šiuo klausimu turi būti atmesti.

100 Galiausiai, ketvirta, apeliantės argumentai, kad ji turi atskirą ir konkretų interesą, kad būtų apsaugotas atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos veiksmingumas, taip pat negali paneigti anksčiau išdėstytų argumentų.

101 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad, kaip skundžiamo sprendimo 119 punkte teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos apsaugos veiksmingumas nėra atskiras ir konkretus apeliantės interesas.

102 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

103 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantė subsidiariai teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 107–111 punktuose tvirtino Bendrasis Teismas, ginčijama informacija turėtų būti apsaugota nuo numatomo paskelbimo, nes tenkinamos sąlygos, nustatytos 2006 m. gegužės 30 d. Bendrojo Teismo sprendime *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* (T-198/03, EU:T:2006:136). Todėl Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad jos interesai verti apsaugos.

104 Pasak apeliantės, ji suinteresuota ne išvengti žalos priteisimo ar Komisijos konstatavimų apie nagrinėjamo pažeidimo eigą atskleidimo, o veikiau atgrasyti Komisiją nuo 2002 ir 2006 m. pranešimuose dėl bendradarbiavimo numatytos apsaugos, taikomos tik atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos tikslais gautiems parodymams, panaikinimo, tikintis, kad bus užtikrintas jų konfidencialumas.

105 Be to, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 149 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, dėl numatomo paskelbimo apeliantė akivaizdžiai atsidurtų nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitais kartelio dalyviais, kurie su Komisija nebendradarbiavo pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą. Kadangi aptariamos Sprendimo *VPP* ištraukos nėra Komisijos konstatavimai, o tik atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančių asmenų parodymų pažodinis pateikimas, šių ištraukų atskleidimas gerokai labiau pakenktų atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo prašantiems subjektams nei kartelio dalyviams, kurie nebendradarbiavo su Komisija. Taigi skundžiamo sprendimo 164 punkte Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio principą.

106 Komisija prašo atmesti apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečią dalį.

– Teisingumo Teismo vertinimas

107 Visų pirma, reikia konstatuoti, kad apeliantė neneigia skundžiamo sprendimo 94 punkte išdėstytų Bendrojo Teismo argumentų, kad turi būti kumuliatyviai tenkinamos trys sąlygos, kad tokiai informacijai, dėl kurios kilo ginčas šioje byloje, būtų taikoma profesinės paslapties apsauga.

108 Tačiau šioje dalyje apeliantė ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas šioje byloje pritaikė paskutinę iš šių sąlygų, taigi ir skundžiamo sprendimo 110 punkte išdėstytą konstatavimą, kad jos interesai neverti apsaugos.

109 Šiuo atveju, kaip nustatyta šio sprendimo 82 ir 85 punktuose, apeliantės pateikti argumentai Bendrajame Teisme, kuriuose ji teigia, jog jos suinteresuotumas neatskleisti ginčijamos informacijos yra vertas apsaugos, taikomas visai informacijai, nes ji Komisijai buvo pateikta pagal prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti. Šie argumentai visiškai netaikyti galimoms pažodinėms citatoms, tiesiogiai paimtoms iš jos duotų parodymų siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo.

110 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 107–111 punktuose, ypač 110 punkte, pateiktas Bendrojo Teismo aiškinimas dėl nesamo apsaugos verto apeliantės intereso, susijusio su jos Komisijai pateikta informacija, turi būti suprantamas taip, kad jis netaikomas tokioms citatoms ir kad jis taikomas tik tai informacijai, kuri paimta iš apeliantės dokumentų, pateiktų pagrįsti jos prašymui atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, ir kurioje pateikiamos detalės apie pažeidimo aplinkybes ir apeliantės dalyvavimą jį darant.

111 Tokį Bendrojo Teismo vertinimo aiškinimą patvirtina skundžiamo sprendimo 107 punktas, kuriame Bendrasis Teismas pabrėžė, kad įmonės, kuriai skirta bauda, interesas, kad „jai inkriminuojamo pažeidimo aplinkybės“ nebūtų paskelbtos visuomenei, nevertas jokios ypatingos apsaugos, ir to

sprendimo 108 punktas, kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad apeliantė negali teisėtai prieštarauti Komisijos numatomam „informacijos, kurioje detaliai atskleidžiamas jos dalyvavimas darant pažeidimą, už kurį VPP sprendime skirta sankcija“, paskelbimui.

112 Tuo remiantis darytina išvada, kad šio sprendimo 108 punkte išdėstytas apeliantės argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 107–111 punktų aiškinimu. Todėl šį argumentą reikia atmesti.

113 Dėl apeliantės argumento, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, pažymėtina, kad šio argumento nagrinėjimas reikštų, jog Teisingumo Teismas numato, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas turės išnagrinėti per administracinę procedūrą apeliantės pateiktą panašų argumentą, dėl kurio, kaip galima teigti išnagrinėjus apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį, bylas nagrinėjantis pareigūnas klaidingai nepriėmė sprendimo. Tokiomis aplinkybėmis nagrinėdamas šį apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi priimti sprendimo dėl šių argumentų.

114 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, antrojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies

– Šalių argumentai

115 Šio pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantė teigia, kad ištraukoms iš prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusių asmenų parodymų taikoma EŽTK 8 straipsnio ir Chartijos 7 straipsnio teikiama apsauga, o tuo remdamasi apeliantė daro išvadą, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 121–126 punktuose klaidingai atmetė jos argumentus, susijusius su šių nuostatų pažeidimu. Šiuo aspektu apeliantė pažymi, kad parodymai, iš kurių paimta Komisijos numatoma atskleisti ginčijama informacija, buvo duoti pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą ir tokie parodymai neegzistuotų, jeigu ji nebūtų dalyvavusi šioje programoje. Tokių parodymų atskleidimas neatsižvelgiant į 2002 ir 2006 m. pranešimus dėl bendradarbiavimo ir į Komisijos nustatytą praktika negali, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 125 ir paskesniuose punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, būti laikomas numatoma dalyvavimo kartelyje pasekme.

116 Komisija prašo atmesti apeliacinio skundo antrojo pagrindo ketvirtą dalį.

– Teisingumo Teismo vertinimas

117 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 125 ir 126 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog EŽTK 8 straipsniu ir Chartijos 7 straipsniu užtikrinama teisė į privataus gyvenimo apsaugą negali daryti kliūčių atskleisti informaciją, kuri, kaip ta, kurią numatoma paskelbti šiuo atveju, susijusi su įmonės dalyvavimu darant Sąjungos teisės kartelių srityje pažeidimą, konstatuotą pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį priimtame ir pagal to paties reglamento 30 straipsnį skirtame paskelbti Komisijos sprendime, nes, remiantis Europos Žmogaus Teisių Teismo suformuota praktika, asmuo negali remtis EŽTK 8 straipsniu, kad apskųstų numatomą iš jo paties veiksmų galintį kilti pavojų jo reputacijai.

118 Tačiau nors apeliantė šiame apeliaciniame skunde teigia, kad ginčijamos informacijos atskleidimas negali būti laikomas numatoma jos dalyvavimo aptariamame kartelyje pasekme, ji nepateikia jokių duomenų, kuriais būtų grindžiamas toks teiginys. Kaip teigė Komisija, nors ginčijama informacija turi tiesioginę reikšmę pažeidimo sudedamosioms dalims ir apeliantės dalyvavimui darant šį pažeidimą, pastaroji turėjo numatyti, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, ši informacija gali būti nurodyta viešai skelbiamame sprendime, nebent tokiai informacijai būtų taikoma apsauga kitu pagrindu.

119 Be to, ieškovė nenurodo, kaip išvados 172 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kokių pasekmių ginčijamos informacijos atskleidimas turėtų jos teisės į privataus gyvenimo apsaugą.

120 Kadangi antrojo pagrindo ketvirtoji dalis yra nepagrįsta, ją reikia atmesti.

121 Tuo remiantis darytina išvada, kad reikia atmesti visą apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimu

122 Trečiojo pagrindo nagrinėjimas reikštų, jog Teisingumo Teismas numato, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas turės išnagrinėti per administracinę procedūrą apeliantės pateiktus argumentus dėl teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimo, dėl kurių, kaip galima teigti išnagrinėjus apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį, bylas nagrinėjantis pareigūnas klaidingai nepriėmė sprendimo. Tokiomis aplinkybėmis nagrinėdamas šį apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi priimti sprendimo dėl šio argumento.

123 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad dėl to, jog apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis yra pagrįsta, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas nusprendė, jog bylas nagrinėjantis pareigūnas pagrįstai atsisakė kompetencijos atsakyti į prieštaravimus dėl numatomo paskelbimo, kuriuos ieškovė pateikė remdamasi teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principų paisymu.

124 Likusi apeliacinio skundo dalis turi būti atmesta.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

125 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir Bendrojo Teismo sprendimas panaikinamas, Teisingumo Teismas gali arba pats paskelbti galutinį sprendimą byloje, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

126 Šiuo atveju šioje bylos stadijoje galima priimti sprendimą.

127 Atsižvelgiant į šio sprendimo 39–57 punktuose išdėstytus argumentus, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek jame bylas nagrinėjantis pareigūnas atsisakė kompetencijos atsakyti į apeliantės prieštaravimus dėl Komisijos numatomo išplėstos Sprendimo *VPP* versijos paskelbimo, grindžiamus teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų paisymu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

128 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

129 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 3 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

130 Kadangi šiuo atveju taip ir yra, *Evonik Degussa* ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. sausio 28 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą** *Evonik Degussa / Komisija* **(T-341/12, EU:T:2015:51) tiek, kiek šiame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, jog bylas nagrinėjantis pareigūnas pagrįstai atsisakė kompetencijos atsakyti į teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų paisymu grindžiamus** *Evonik Degussa* **pareikštus prieštaravimus dėl numatomo nekonfidencialios išsamios 2006 m. gegužės 3 d. Europos Komisijos sprendimo C(2006) 1766** *final* **dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį taikymo** *Akzo Nobel NV*, *Akzo Nobel Chemicals Holding AB*, *EkaChemicals AB*, *Degussa AG*, *Edison SpA*, *FMC Corporation*, *FMC Foret SA*, *Kemira OYJ*, *L'Air Liquide SA*, *Chemoxal SA*, *Snia SpA*, *Caffaro Srl*, *Solvay SA/NV*, *Solvay Solexis SpA*, *Total SA*, *Elf Aquitaine SA* **ir** *Arkema SA* **(byla COMP/F/38.620 – Vandenilio peroksidas ir perboratas) versijos paskelbimo**.

2. **Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**

3. **Panaikinti 2012 m. gegužės 24 d. Komisijos sprendimą C(2012)3534** *final* **atmesti** *Evonik Desgussa GmbH* **pateiktą prašymą užtikrinti konfidencialumą tiek, kiek šiuo sprendimu bylas nagrinėjantis pareigūnas atsisakė kompetencijos atsakyti į šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytus prieštaravimus**.

4. *Evonik Degussa GmbH* **ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas**.

Parašai.